

brinteskot, som netop skulle give en større skatteindtægt, når oliepriserne steg, men som ikke virker? Vil Det Konservative Folkeparti være med til, at samfundet – for det er jo i virkeligheden vores alle sammens olie – får lidt større gavn af de stigende indtægter fra høje oliepriser, frem for at det hele bare ender i private olieselskabers lommer?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Helveg Petersen, og så har jeg endnu 12 korte bemærkninger, og der er lukket for nye korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det, der bringer mig på talerstolen, er fru Lene Espersens bemærkning om 8 års mislykket politik, som hun kalder det.

Jeg er med på, at i en debat som denne her skal der være muligheder for lidt vingslag. Men er det alligevel ikke skrap nok, er det ikke utroligt, at man kan sige det, når Danmark af EU's økonomer får stor ros for sin økonomi og OECD roser den danske økonomi og de resultater, vi har opnået? Er det virkelig udtryk for 8 års mislykket politik, at man kan fremvise de resultater, som man kan? Jeg er med på, at der skal være lidt snor, men der burde også være lidt saglighed, selv i en debat som den, vi har i dag.

Fru Lene Espersen hæfter sig ved, at det skal kunne betale sig at arbejde, og det er vi selvfølgelig helt enige i. Men det må også gælde for politiske partier. Jeg erindrer et slogan om borgerlige stemmer, der arbejder, jeg tror oven i købet, det var De Konservative, der brugte det. Kan fru Lene Espersen bekræfte det ondsindede rygter, som har floreret, at Det Konservative Folkeparti ikke fik lov til at møde op på egen hånd i Finansministeriet under finanslovforhandlingerne efter udtrykkelig ordre fra partiet Venstre?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det får vi måske et svar på nu.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til fru Elisabeth Arnold og hele den diskussion om, hvor meget sex der er i skattedebatten: Jeg vil sige, at siden diskussionen sidste gang var på sit højeste i Danmark, er der jo sket noget utrolig glædeligt og noget, som jeg ved står både fru Elisabeth Arnolds og mit hjerte

meget nær. Vi er blevet nærmere knyttet til hinanden i det europæiske samarbejde. Vi har fået det indre marked, hvor arbejdskraften frit kan bevæge sig, og jeg synes faktisk, det er med til at give skattedebatten en helt anden dimension, som ikke eksisterede på samme måde op gennem 1980'erne. Vi har en globalisering og en internationalisering, og vi står over for nogle udfordringer, der gør, at vi ikke kan betragte beskæftning som et rent nationalt anliggende af den simple grund, at det er nemt for folk at flytte til udlandet, hvis de er utilfredse med de vilkår, vi kan tilbyde.

Derfor vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg og Det Konservative Folkeparti vover chancen endnu en gang for at få taget den diskussion op. Vi kan jo se, at i de andre europæiske lande gør man præcis det, vi foreslår, for at holde på den dygtige og den vidende arbejdskraft, som skal være med til at udbygge velfærdssamfundet i de pågældende lande. Derfor mener vi faktisk, at det er en rigtig god idé at holde fast i det budskab.

Til hr. Frank Aaen: Vi bliver ofte beskyldt for at være det, men indimellem kan man jo spørge, hvem der bedst kandiderer til titlen som storkapitalens lakaj. Jeg må sige med hensyn til diskussionen om nordsøolien, at jeg mener egentlig, at de erhvervsvirksomheder, som har taget en økonomisk risiko på deres skuldre for at investere penge i håb om at finde nye energiresourcer til Danmark, skal have en gevinst ud af det. Det, vi kan konstatere, er, at staten får en ekstraordinær indtægt, der alene kommer af, at dollarkursen er høj, og at dollarprisen på en tønde råolie ligger på et historisk højt niveau, og det udbytte synes vi skal komme flere mennesker til gode i stedet for de små rester og smuler, som venstrefløjen via ældrepakken ville dele ud. Der var råd til meget, meget mere, hvis vi havde magt, som vi har agt.

Til hr. Morten Helveg Petersen, der spørger, om jeg ikke er lidt for hård i tonen, når det gælder den mislykkede politik, må jeg bare sige, at hvis man sammenligner det, som regeringen ville i maj 1993 i »Ny kurs«, med de skøn, der fremgår af Økonomisk Oversigt for december 2000, er det sådan på alle hovedområderne – udviklingen i den private beskæftigelse, udviklingen i den offentlige beskæftigelse, udviklingen i arbejdsstyrken, udviklingen i ledigheden og udviklingen i skattetrykket – at det alt sammen ryger i den forkerte retning, og det er dokumenteret.